

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. juli 1998

om visse specifikke transaktioner konstateret under arbejdet med protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i forbindelse med anvendelsen af artikel 1 i Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser

(meddelt under nummer K(1998) 2204)

(EØS-relevant tekst)

(98/501/EF, Euratom)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom af 13. februar 1989 om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser⁽¹⁾, navnlig artikel 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I definitionen af BNPmp i artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 3605/93 af 22. november 1993 om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud⁽²⁾, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, henvises der til definitionen i artikel 2 i direktiv 89/130/EØF, Euratom;

i forbindelse med den efterprøvning af statistiske data, som Kommissionen skal foretage i henhold til protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store overskud, er den nødt til at skaffe sig kendskab til og vurdere visse specifikke transaktioner, der har indvirkning på BNP og BNI;

for at gennemføre artikel 2 og 6 i forordning nr. 3605/93 om gennemførelse af protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssig store underskud er det derfor nødvendigt at tydeliggøre og supplere visse regler i ENS, anden udgave, for så vidt angår disse specifikke

transaktioner inden for rammerne af definitionen af BNImp i artikel 1 i direktiv 89/130/EØF, Euratom;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 6 i direktiv 89/130/EØF, Euratom —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Med henblik på gennemførelse af artikel 1 i direktiv 89/130/EØF, Euratom anføres i bilaget de specifikke transaktioner, som har en indvirkning på BNP og BNI, og som er blevet konstateret før den 31. december 1997, samt de metoder, der skal anvendes til deres behandling inden for rammerne af ENS, anden udgave.

Artikel 2

Medlemsstaterne reviderer deres beregninger af BNP og BNI for årene fra 1994 og fremefter efter de metoder, der er anført i artikel 1.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 1998.

På Kommissionens vegne
Yves-Thibault DE SILGUY
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 49 af 21. 2. 1989, s. 26.

⁽²⁾ EFT L 332 af 31. 12. 1993, s. 7.

BILAG

I. Behandling af renter i forbindelse med obligationer med stor underkurs (deep-discounted bonds) og nul kuponobligationer*1. »Traditionelle« obligationer*

ENS79 (706) indeholder anvisninger vedrørende behandlingen af forskellen mellem emissionskursen og den nominelle værdi, når der er tale om »traditionelle« obligationer (obligationer med en ringe forskel mellem disse to størrelser):

- for obligationer med kort løbetid betragtes forskellen mellem emissionskursen og den nominelle værdi som renter, som registreres ved udstedelsen af obligationerne; denne forskel har således en indvirkning på det offentlige underskud
- for obligationer med mellemlang og lang løbetid betragtes forskellen mellem emissionskursen og den nominelle værdi ikke som renter, men kapitalgevinster eller kapitaltab; denne forskel påvirker således ikke det offentlige underskud.

Der skal derfor skelnes mellem følgende:

- Obligationer med kort løbetid og obligationer med mellemlang eller lang løbetid, jf. punkt 2 nedenfor.
- Obligationer med en lille forskel mellem emissionskurs og nominel værdi (traditionelle obligationer) og obligationer med en stor forskel mellem disse størrelser (ikke-traditionelle obligationer); f.eks. obligationer med stor underkurs (deep-discounted bonds) eller med stor overkurs. Punkt 3 nedenfor omhandler obligationer udstedt til stor underkurs.

2. Skelnen mellem obligationer med kort løbetid og obligationer med mellemlang og lang løbetid

Som værdipapirer og obligationer med kort løbetid betragtes sådanne, der har en løbetid på højst tolv måneder.

Dette sikrer, at behandlingen af traditionelle obligationer udstedt med en lille forskel i forhold til den nominelle værdi foregår på en fuldt ud sammenlignelig måde i alle landene i EU og i overensstemmelse med ENS79, og registreringen af renteudbetalinger på obligationer med kort løbetid kan således ikke skubbes fra et år til et andet.

3. Obligationer med stor underkurs (deep-discounted bonds)

Obligationer med stor underkurs (deep-discounted bonds) er obligationer udstedt til under deres nominelle værdi med en lavere rente end markedsrenten.

Obligationer med stor underkurs (deep-discounted bonds) defineres som obligationer, hvor den pålydende rente udgør under 50 % af det samlede afkast ved obligationens udløb (beregnet på grundlag af emissionskursen).

For så vidt angår disse obligationer med stor underkurs (deep-discounted bonds) skal forskellen mellem emissionskurs og nominel værdi betragtes som renter, og disse skal registreres ved obligationens udløb. Denne behandling er i overensstemmelse med de bestemmelser, der allerede gælder for nul kuponobligationer.

4. Behandling af renter på nul kuponobligationer

Forskellen mellem emissionskursen og indløsningskursen for nul kuponobligationer skal behandles som renter; disse renter skal registreres ved obligationens udløb.

II. Behandling af renter på indeksregulerede obligationer

Indeksregulerede obligationer behandles på to forskellige måder, afhængigt af om obligationerne reguleres efter et forbrugerprisindeks eller en finansiell størrelse som f.eks. en fremmed valuta eller kursen på guld.

Hvis obligationen reguleres efter et forbrugerprisindeks, skal stigningen i hovedstolen som følge af forbrugerprisindeksets udvikling betragtes som renter. Disse renter registreres ved obligationens udløb.

Hvis obligationen reguleres efter en finansiell størrelse, som f.eks. en fremmed valuta eller kursen på guld, skal den deraf følgende stigning i hovedstolen ikke betragtes som renter, men som kapitalgevinst eller kapitaltab, ligesom det er tilfældet for obligationer udstedt i fremmed valuta.

III. Kapitaliserede renter på indskud og finansielle instrumenter omfattet af ENS79

Renter og hovedstol registreres separat, og de kapitaliserede beløb registreres, når de forfalder til udbetaling, og fordeles ikke over forskellige perioder. Dette vil med andre ord sige, at for så vidt angår indskud og lignende finansielle instrumenter, som repræsenterer forpligtelser, der påhviler de institutionelle enheder, registreres kapitaliserede renter som de institutionelle enheders udgifter, når de udbetales til ihændevarerne af disse instrumenter.

IV. Behandling af ombyttelige obligationer, som udstedes i flere serier (*påløbne renter*)

For så vidt angår ombyttelige obligationer (obligationer, som udstedes i serier på forskellige datoer, uden at datoerne for kuponbetalinger ændres), skal de påløbne renter registreres som et kortfristet lån fra under »forfaldne mellemværender« (Kode F72 i ENS79).

I praksis betyder dette, at når en institutionel enhed udsteder en obligation i flere serier, men med samme rente, øges emissionskursen for de senere serier, således at alle købere af ombyttelige obligationer opnår samme afkast. Forskellen mellem kursen på første emission og anden emission registreres som kortfristet gæld til ihændevarerne af anden emission, og denne gæld indfries, når renterne forfalder til betaling.

V. Lineære obligationer

Lineære obligationer er ligesom ombyttelige obligationer udstedt i flere serier fra samme linje, dvs. med samme pålydende rente og med samme forfaldsdatoer for renteudbetalinger og indløsning.

Et karakteristisk træk er, at de kan udstedes flere år efter den første emission. De udstedes så til en underkurs eller overkurs, der kan være ganske betydelig som følge af de ændringer i markedsrenten, der har fundet sted siden den første emission.

For så vidt angår behandlingen af den nominelle værdi og emissionskursen (underkurs eller overkurs) på det tidspunkt, hvor en ny serie udstedes, skal der skelnes mellem nye serier udstedt inden for en periode på tolv måneder efter den første emission og nye serier udstedt efter en periode på tolv måneder.

Hvis der er tale om nye serier udstedt inden for en periode på tolv måneder efter den første emission, skal forskellen mellem den nominelle værdi og emissionskursen (underkurs eller overkurs) betragtes som kapitalgevinst eller kapitaltab.

Hvis der er tale om nye serier udstedt efter en periode på tolv måneder efter den første emission, skal forskellen mellem den nominelle værdi og emissionskursen (underkurs eller overkurs) betragtes som renter.

VI. Finansiell leasing

Alle leasingtransaktioner skal behandles som operationel leasing. Dette indebærer, at hvis en institutionel enhed sælger en bygning eller anden fast ejendom og derefter lejer den med det formål at tilbagekøbe den ved lejemålets udløb (en operation, der har mange karakteristika fælles med finansiell leasing), skal transaktionerne betragtes som operationel leasing. Derfor skal indtægter fra salget af fast ejendom registreres som indtægter, der reducerer underskuddet. Forpligtelsen til at tilbagekøbe den faste ejendom ved lejemålets ophør er en eventualforpligtelse, der ikke registreres som gæld.

VII. Klassifikation af nationale organer, der handler for regning af EF (EUGFL osv.)

Disse institutionelle enheder, som udøver markedsregulerende aktiviteter og fordeler tilskud, skal klassificeres som følger: hvis de ikke kan opdeles i enheder, som udfører markedsregulerende aktiviteter, og enheder som fordeler tilskud, skal de klassificeres i sektoren offentlig forvaltning og service, hvis de omkostninger, som de bærer i forbindelse med de markedsregulerende aktiviteter, udgør under 80 % af de samlede omkostninger.

VIII. Renteswaps og valutaswaps

For så vidt angår renteswaps er det kun nettobetalingerne (indtægterne) mellem de to parter, der registreres.

For så vidt angår valutaswaps skal udestående gæld værdiansættes til markedskursen og ikke til den kurs, der er fastsat i swap-aftalen.

IX. Pensionskasser

Visse pensionskasser, som først og fremmest finansierer ydelser gennem et samtidighedssystem og kun i mindre omfang gennem kapitalisering, skal klassificeres i delsektoren sociale kasser og fonde under offentlig forvaltning og service.

Kriterierne for denne klassifikation er, at disse kasser er institutionelle enheder, fordi de fører et fuldstændigt regnskab og har fri beslutningsret, og at de udbetaler ydelser til de sikrede uden hensyntagen til, hvilke risici den enkelte er udsat for, hvilket betyder, at disse pensionsordninger, der er baseret på lønmodtagergrupper, bygger på et princip om kollektiv finansiel ligevægt.
